

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

O novem denarji.

Sedaj se dobi že nekaj novega denarja in treba nam bode gledati na to, da se ne ukanimo pri njem. Kakor pri vsaki novi stvari, godi se tudi pri novem denarji, da se ljudstvo ogoljufava po raznih ljudéh in na razne načine. Mi smo govorili že večkrat o novem denarji in kdor prebira sploh slov. liste, njega ne zgoljufa lahko kdo z novim denarjem, vendar pa sodimo, da je treba še enkrat in ravno sedaj, ko se novi denar že izdaja, toda ga je še med ljudmi le malo, opozoriti ljudi na-nj. Ljudje so vam pretkani in opeharijo vam človeka, da-si se vam dozdeva to nemogoče.

Dne 2. maja, piše nam prijatelj našega lista, sem bil pri nekem trgovci v Mariboru in našel sem pri njem kmečko žensko, ki še ni videla novega denarja in še sploh ne vé ničesar o njem, ne kakšen je, ne kaj velja v primeri s starim: sploh ničesar še ne vé o njem. Tacih ljudi pa je, izlasti na kmetih, še sila veliko. Rojaki, novi denar šteje sploh za polovico manj, kakor sedanji; najde pa se že tu in tam pri trgovcih, na c. kr. davkarijah in imajo ga že tudi drugi ljudje. Kdor še ne pozna novega denarja, naj gre in se podučí o njem, predno ga vzame od tujega človeka.

Trgovci, učitelji, duhovniki in drugi, ki imajo že novi denar v rokah, podučijo radi človeka o njem, treba je samo, da jih prosi. Vsak gospodar pa si naj priskrbi novega denarja: belič in po dva beliča sta iz brona, drobiž po 10 in 20 beličev sta iz niklja, krona pa je iz srebra in denar po 10 in 20 kron je iz zlata. Vsaj prvih sort si naj priskrbi kmalu vsak župan, da jih lahko pokaže sosedom in še posebno ženskam, ki se bojijo hudo novega denarja in pravijo, da bode pa sopet prava zmešnjava. Ne brez pravice. Te dni je bil v Mariboru, kakor se nam poroča, kmet ogoljufan za 10 kron ali 5 goldinarjev, ker je dobil tako imenovane »spiel-

marke«. One so kronam jako podobne in imajo tudi številke, pa nimajo nobene vrednosti.

Nihče si h koncu ne bodi v strahu, da izgubi stari denar svojo veljavo, dokler mu je vlada ne prekličé. Doslej pa je preklicana veljava samo denarju za četrť goldinarja, in pa po dva goldinarja, ves drugi pa še stoji v polni veljavi.

Deželni zbor.

V seji dne 24. aprila je odgovoril ces. namestnik na vprašanje dr. Starkelna in je rekel, da vlada stoji na podlagi postav ter ne dela razločka med Nemci in Slovenci. Kar se trdi v interpelaciji, pa ni po vsem resnica. Po tem odgovoru se je Nemcem nekoliko pokadilo pod nosom, vendar pa so molčali. Na to je bil razgovor o predlogu poslanca Kalteneggerja, naj se odpravi odločba postave, da se pri cestah mora orati vstric in 2 metra od ceste. Poročevalec Suttner je nasvetoval, naj se predlog zavrže, na besedo posl. Poscha pa so dali predlog nazaj odseku, naj ga še pretresa. Posl. Enders nasvetuje zatem, naj dela dež. odbor za posojilnice po načrtu Raffaisen ter izdela pravila za take posojilnice, v ta namen naj se pa mu dovoli 100.000 goldinarjev, da posodi iz kraja po 250 gold., potem pa do 2000 gold. taki posojilnici, ako jih potrebuje. Posojilnica pa ostane potem pod nadzorovanjem dež. odbora. Za te posle nastavi se poseben uradnik in hranilnice smejo posojilnicam dajati denarja na dolžna pisma. Posl. Vošnjak razloži, kako lepo da delajo že doslej slovenske posojilnice — brez dež. podpore in nasvetuje, naj v drž. zboru gosposka hiša vsprejme, čem prej je mogoče, spremembo postave z dne 21. maja 1873, ker sprememba bode več vredna, kakor deželna podpora. Predlog posl. Endersa pa tudi posl. Vošnjaka resolucija se vsprejme. — Posl. dr. Radaj poroča o dež. sadjarski in vinarski šoli pri Mariboru in priporoča, naj se poročilo dež. odbora o njej vsprejme. Nato še nasvetuje, naj še dobi šola od drugih dež. zavodov požlahtnjene trte in namesto prisiljencev naj si vzame še eno viničarsko rodbino. O krvni uši na drevju pa se naj izda

podučna knjiga na stroške dežele. Naj pripravi deželni odbor načrt postave o ribarstvu. Vsi nasveti obveljajo. — Posl. Jerman pojasnjuje stališče kmetov nasproti lovski postavi in doseže toliko, da mora dež. odbor poizvedeti o pritožbah glede na škodo, ki jo dela divjačina kmetu ter naj potem priredi potrebne nasvete. Ali bode poizvedla kaj kmetijstvu na korist?

V seji dne 26. aprila priporoča nekaj poslancev, naj se izpremeni postava glede na vzdrževanje cest. Doslej stane vzdrževanje cest veliko denarja, pa so še vendar-le slabe. — Posl. Dečko je vprašal ces. namestnika, kaj je krivo, da ni izplačevanje pri vrejevanji Mure vselej v redu, o pravem času. Baron Kübeck je brž odgovoril, da je tega kriv deželni odbor pa da plača tudi ta sedaj 270.000 gold. — Pri poročilu o krajevnih železnicah se naroči dež. odboru, naj pridobi pravico, da se izdela železnica od Velenja do Spodnjega Dravberka. Za to bi bilo treba plačati deželi 2,800.000 goldinarjev. Poslanec dr. Sernek priporoča na železnici iz Celja v Velenja nižjo ceno, sicer nima ljudstvo nobene koristi od nje. Glede na železnico iz Poličan v Konjice terja se naj natančni račun od vsega dela. Potem se je vsprejela cela vrsta predlogov o krajevnih železnicah tako za železnico od Sv. Jurija pri Celji do Rogatca, od Polzele do Kamnika. — O novi ceni vožnje pri južni železnici je bilo veliko besedij, posl. Robič je v številkah kazal, kako krivična da je nova cena za Pohorje. Sklene se h koncu pritožba zoper to pri ministerstvu. Zatem se še dovoli prodaja Tobliških toplec za svoto malih 80.000 gold.

V seji dne 27. aprila je govoril posl. dr. Heilsberg za to, naj si osnuje dežela svojo banko ali denarno kupčevalnico. Posl. grof Stürgkh je nasvetoval, naj se odpišejo davki za tiste vinograde, ki so bili pa jih sedaj ni več, ker jih je uničila trtna ušica ali pa tudi peronospora. Dež. komisar za vinorejo J. Balon pa naj se postavi v vrsto dež. uradnikov. Posl. dr. Starkel nasvetuje, naj se napravi dež. skladišče za vino; posl. Robič pravi, da je 9000 hektarov goric na Spodnjem Štajarji po ušici uničenih, naj se ozira na to, kedar se vredeuje zemljišni davek. Posl. Jerman želi več poučevanja o ravnanji pri raznih trtah. Taki pouki naj se potlej razglasijo. Pri poročilu o živinoreji priporoča več poslancev, naj se pusti zdraviti živino tudi takim možem, ki niso zdravniki pa imajo dovolj skušnje pri živinskih boleznih.

Cerkvene zadeve.

Ljubezen sv. Očeta Leona XIII. do Slovanov.

(V proslavo 50letnice škofovanja priobčil Fr. Muršič.)

Svet črti Slované in zameta,
Ti nas ljubiš, Oče, bedni rod ...

Vesoljnemu svetu znana je slavnovladajočega papeža Leona XIII. orjaška učenost in iskrena pobožnost, velika dobrotljivost in radodarnost, njegova neumorna delavnost in skrb, nepopustljivost in neupogljivost, odločnost in trdnost, skromnost in prijaznost; znane so njegove besede sprave in miru, blagosti in modrosti: znana je njegova skrb za lepe umetnosti, cerkveno petje in godbo; znan njegov jekleni značaj in bistri duh, previdno, vestno in spretno vladanje, prizanesljivost v političnem oziru, posebno natančnost pri cerkveni upravi. Znana pa je tudi njegova vroča in velikodušna ljubezen do teptanega Slovana.

Kakor sivi sokol, dviga se njegov močni duh nad trdo skalo sv. Petra ter z bistrim očesom gleda okrog

po širni zemlji tako skrbno, tako ljubo. Od tod vidi potrebe vroče Afrike sinov ter jim nudi svojo pomoč; vidi velike Amerike razne rodove, katere oskrbuje z gorečimi misijonarji in verne ovčice široke Azije in dalje Avstralije tudi ne pogrešajo njegove dobrote in ljubezni. Kako da bi ne videl stare Evrope teptanih Slovanov! Vidi nas, vidi, prav po očetovsko nas ljubi ter skrbi za nas in njegova najiskrenejša želja je, da bi vsi sinovi matere Slave postali jedna čeda, pod jednim pastirjem, kakor so že preblagi Slomšek tako vroče želeli rekoč; »Kdo mi da trombo donečo po vseh livadah slovenskih, po vseh državah slovanskih, ki naj bi klicala brate ki naj bi klicala brate k ljubezni in jedinstvi, klicala nazaj pod sveti Rim, pod bandero sv. vere Jezusove, da bi bili mi in vsi naši bratje Slovani jedna čeda Jezusova in jeden pastir, sv. oče rimski papež?«

1. Tam gori na severu razprostira se veliko rusko cesarstvo. Tamošnje ljudstvo je skoro vseskozi slovanskega plemena, dobro je, pa zapeljano je bilo in odvrnjeno od prave cerkve. Vendar jih je še veliko ostalo zvestih sv. katoliški cerkvi in to verno ljudstvo preganja lastna mati Rusija, ki je velika zaščitnica in trdnjava staroverske ali razkolne cerkve. Mnogo si prizadeva ter se poslužuje v ta namen vsakovrstnih sredstev, da bi pridobila duhovnike in katoliške občine na svojo stran. Toda kakor nekdanji prvi kristijani, tako so tudi ruski tako preganjani katoličani ostali stanovitni in zvesti jedino zveličavni veri Kristusovi. Ko je vlada videla njih stanovitnost, preganjala jih je še bolj, a trpinini so junaško odgovarjali: »Mi ostanemo zvesti veri svojih očetov«. Vse to se je vršilo od leta 1871—1875.

V tej dobi je vladal na sedežu sv. Petra Pij IX. Srce se je krčilo pobožnemu papežu neskončne bolesti, ko vidi toliko zatiranje ruskih katoličanov. Moško se je upiral ruski vladi, toda brezuspešno. In videl je Leon, njegov naslednik, bedo vernih slovanskih ovčic. Njegova iskrena ljubezen ni mogla prenašati tega zatiranja, ki se je nadaljevalo za njega vladanja. Takoj sklene sprijazniti se z ruskim carjem ter porabi v ta namen ugodno priložnost ob 25letnici njegovega vladanja. Piše mu voščilno pismo, v katerem ga prijazno poprosi, da obrne vendar enkrat svojo pozornost na verne katoličane v svojem velikem cesarstvu. »Pravičnost in pravicoljubje Vašega Veličanstva«, piše Leon, »navdaja nas z nado, da se pogodimo ter zjedinito Vam in Nam v prid. Predobro vž Vaše Veličanstvo, da je dolžnost katoliške cerkve razširjati vedno in povsodi mir med knezi in ljudstvom«. Prijazne besede našle so tudi dokaj prijazen odmev pri ruskem carju. Že h koncu leta 1880 prišla sta ruska kneza Sergij in Pavel v Rim, kjer se je sklenila tako zaželena in potrebna prijaznost in zveza z Rimom in Petrogradom.

Umrli pa je grozovite smrti ruski car Aleksander II. in z njim je bilo uničeno vse prizadevanje papežev. Zatiranje katoličanov nastopilo je svoj stari tir. Leon ne neha potegovati se za svete pravice katoliške cerkve tudi pod naslednikom Aleksandrom III. Posrečilo se mu je, da je vsaj za nekaj časa prenehalo zatiranje katoliških Rusov ter je bilo imenovanih nekoliko novih škofov. Vendar ta uspeh bil je le mimogredoč, kajti že čez dobro leto se je povrnila prejšnja nemila usoda vernih Slovanov pod Tolstoj-em, nevernim ministrom za uk in bogočastje. Pa Leon trdni ni obupal, še upa in se trudi dandanašnji, da bi pomogel bornim ruskim katoličanom, da bi združil vse pravoslavne Slované z Rimom. Dal Bog, da bi se uresničile iskrene želje sv. Očeta!

Milodar za cerkev Matere Milosti v Mariboru.

Neka neimenovana oseba iz Brežic je darovala 2 gold. za zidanje nove cerkve v čast Materi Božji, da

bi njej izsposila blaženo smrt. Upamo, da ji bode Mati Milosti prošnjo uslišala, ker se tudi na ta imenitni namen vsaki dan za vse družbenike in dobrotnike ena sv. meša služi.

Gospodarske stvari.

Slov. posojilnica v Gornji Radgoni.

Danes sem dobil v roke računski sklep naše »Posojilnice v Gornji Radgoni, ki prav lepo in dobro uspeva, ter me tako veseli, da Vam, častiti gospod urednik, moram nekaj pisati. Kakor se iz tega računskega sklepa razvidi, pristopilo je Posojilnici v teku prvih deset mesecev 105 zadružnikov; to je že lepo število za tako kratek čas, posebno pa z ozirom na veliko število nasprotnikov, ki jih ima ta zavod. Posojilnica je imela v teku teh 10 mesecev 60.755 gld. 49 kr. prometa, to je ogromna svota in kaže, kako potrebno je bilo, da se je Posojilnica ustanovila. Še bolj pa se čudim in gotovo se boste tudi Vi čudili, da ima Posojilnica že 508 gld. 76 kr. rezervnega zaklada, svojega premoženja; to je najboljši dokaz dobrega gospodarstva pri Posojilnici; ta uspeh imamo zahvaliti neutrudljivemu in nesebičnemu delovanju gospodov ravnateljev Posojilnice. Ravno ta svota od 508 gld. 76 kr. vzbudila je v meni več mislij, ki Vam jih, častiti gospod urednik, moram naznaniti, pred vsem, koliko dobička od naših žuljavo zasluženih krajcarjev je dosedaj šlo v roke nemških Radgonskih purgarjev, ki niso dozda za naš okraj ne krajcarja imeli, ki so ves dobiček Radgonske hranilnice samo za se in za nam tako sovražni šulverein in Südmark in druga društva, ki nam hočejo naš materni slovenski jezih vzeti, vselej in dosledno porabili. Se ve, da Posojilnica do sedaj še ne more, akoravno ima že 508 gld. 76 kr. svojega čistega premoženja, še nič ali le malo za občni blagor storiti, ker mora najprej gledati na to, da bode na trdih nogah stala; če bode enkrat kake dve leti obstala, potem bode že svoj dobiček tako, kakor druge Posojilnice za blage namene porabila za naš okraj, gotovo ne za Radgonske purgarje — to njih bode, ker njim je Posojilnica nekaj dobička vzela in to je menda tudi edini vzrok, da po svojih pristaših, kakor Wratsco (beri Bračko) in drugi med ljudstvom proti Posojilnici tako grdo hujskajo: — sline se njim cedijo po lepih krajcarjih.

Ker vidimo, da Posojilnica tako dobro dela ter je začetek tako lep, moramo mi in to je dolžnost vseh krajanov Gornje-Radgonskih tudi Posojilnico in le Posojilnico, ne »sparkaso« v Radgoni podpirati in ne le s tem, da si pri njej izposodimo, ampak da pri njej tudi naše prihranjene krajcarje naložimo, ker s tem si bomo le sami hasnili, ne samo s tem, da dobivamo od Posojilnice 4½ % od naših tamkaj naloženih denarjih, ampak tudi s tem, da bode Posojilnica vsled tega vsako leto imela večji promet in večji dobiček, ki se bode za naš okraj, za nas porabil.

Gorenje-Radgonski posestniki — oprostite, gospod urednik, ker prav za prav tem je moje pismo namenjeno, ne Vam — polagam Vam na srce, podpirajte Posojilnico na vse načine, ker s tem si sami in našemu okraju koristimo.

Sejmovi. Dne 8. maja v Brežicah, na Polji in v Rogateci. Dne 9. maja v Arnoži, pri Sv. Juriji v Slov. goricah in v Podplatu pri Kostrivnici. Dne 10. maja pri Sv. Primoži blizu Celja in dne 11. maja pri Sv. Magdalen v Mariboru.

Dopisi.

Iz Maribora. (Iz Amerike) imamo pismo v rokah ter sodimo, da bode dobro, če povzamemo tudi za naše bralce nekaj iz njega. Pisec je doma iz Pobrežja in je letos šel z ženo in dvema otrokoma v Brazilijo ter piše od ondod svojemu očetu tako-le: »Veselega Vam nimam pisati, kajti tako se še meni ni nikdar godilo, kakor se nama sedaj godi. Iz Genove sem Vam pisal, da nisem kaj dobrega na barki videl niti si skusil. Kar tisti agent piše, je vse neresnica in srečni so tisti, ki so jih dne 15. februarija v Mariboru pridržali! Kdor ima denarje, tisti sme že v Brazilijo v Št. Pavel, da jih tam zapravi. Tu je vse drago, vino po 1 fl. 40 kr., pivi po 40 kr. salate glava po 70 kr., pa se je eden še kar ne najé. Stanovanje je drago od 20 do 50 fl. na mesec. Zasluži si pa tudi človek nič ne toliko, kakor pri Vas pravijo. . . . Tudi tukaj pride gospoda pa agentje po ljudi ter jih po 8 do 15 ur daleč odpeljuje. Jaz sem dobil delo s F. . . . pri nekem gospodu 8 ur daleč od Št. Pavla. F. je zdrav ter je ostal v službi, jaz pa sem zbolel in tudi Tonika (hčerka) ter sem prosil gospoda, naj nas zapelje nazaj v Št. Pavel. Tu so mi rekli pri avstrijskem konzulu, da nas bodo nazaj k Vam poslali, pa čakal sem celi mesec in niso nas poslali nazaj pa tudi podpore nam niso nič dali. Za to, kar stoji v tistih agentovih bukvicah, nočejo nič vedeti, češ, da jih to nič ne »pekimra« (skrbi). (Konec prih.)

Od Sv. Ilja v Slov. goricah. (Naseljevanje) nemških Moravskih družin kot delavske moči za tukajšnje Nemce — to se je naši podružnici društva »Südmark« ponesrečilo. Mislili so si, da bodo s temi ljudmi kar poplavili Slovenske gorice, ali varali so se. Prva družina, katera je došla sem k vitezu Infeldu, je te dni zopet odšla: in ko bodo bralci »Gospodarja« te vrstice brali, bode družina že gotovo zopet v svoji ljubi domovini. Gotovo je bila ta prva in zadnja v tem stoletju, katera je prišla k tukajšnjim »privandranim« Nemcem na »raboto«. Goraj imenovani Infeld pač menda misli, da še živi v prvi polovici tega stoletja, ko je še bila tlaka na dnevnem redu; noben viničar, ne posel ne zdrži pri njem, ker njim ne da pravega živeža, ne plačila. Šulvereinskemu učitelju Brandajsu, kot tajniku »Südmarmkovske ortsgruppe«, pa svetujem, naj v prihodnje poskrbi za viteza Infelda take delavce, ki bodo kamenje jedli in drva. — Z dnem 1. maja smo dobili, hvala Bogu, tudi malo dežja. Vsa narava je na novo oživljena. Travniki postajajo zeleni, setve bodo si zopet opomogle; in sadno drevje je v najlepšem cvetu. Daj Dog, da bi se tudi v jesen zamogli z veseljem ozirati na z žlahtnim sadjem obložena drevesa!

Iz Vitanja. (Posojilnica.) Dne 28. marca je bilo letno zborovanje ondotne posojilnice. Vdeležilo se ga je dovoljno število domačih posestnikov, pa tudi iz sosednjih župnij so prišli v znak, da vedó ceniti važnost denarnega zavoda za naš še pred kratkim v narodnem obziru tako zanemarjeni okraj. Kot načelnik posojilnice je povzel prvi besedo č. g. župnik, ter v krepkih in jednatih besedah narisal na kratko delovanje posojilnice v preteklem — tretjem upravnem — letu, omenjal veliko nalogo, katero so si naložili odborniki, kakor tudi dolžnosti porokov in dolžnikov. Iz poročila posnemamo, da je posojilnica imela prometa 142.606 gld., hranilnih vlog 72.633 gld., danih posojil 74.033 gld., zadružnikov 349 in čistega dobička 459 gld. 19 kr. — Pri volitvi odbora so se na novo izvolili poprejšnji odborniki, namreč načelnikom č. g. župnik Žičkar, odbornikom pa gg.: Fran Jankovič, Florijan Jeseničnik, Jakob Grile in Lenart Hrustel, nadzornikom in njegovim namestnikom pa gg.: Ivan Verčnik in Vin-

cencij Petre. Posebno hvalo pa moramo izreči č. g. župniku, da je tudi to leto zopet prevzel težko breme načelnštva, ter si s tem nakopal k svojim obilnim poslom še to mučno in trudapolno nalogo edino le iz ljubezni do dobre stvari. Bog ga nam še ohrani dolgo časa v našem kraju neumorno delujočega za narodno probujo in povzdigo narodnega blagostanja! — Od čistega dobička so se sklenile sledeče svote za dobrodelne namene: 15 gld. katoliškemu podpornemu društvu v Celji, 15 gld. za popravo podružnice Matere Božje v Vitanji, 10 gold. za dijaško kuhinjo v Celji, 5 gold. za pogorelce v St. Rupertu in 10 gld. družbi sv. Cirila in Metoda z dostavkom, da se ta svota ohrani toliko časa, dokler je ne bodo povikšali radovoljni doneski do stotaka, tako da bi župnija postala pokroviteljica te prekoristne šolske družbe. S posebnim veseljem odobravamo to misel, ter le želimo, da bi se tudi druge imovite župnije naše lepe domovine poprijele te ideje in jo v prosep slov. šolstva izvedle srečno. To kratko poročilo kaže, da je posojilnica v sposobnih rokah in da je postala krepka narodna zaslomba za okolico tako, da ji z radostnim srcem kličemo: Vivat, crescat, floreat!

Od Sv. Andraža v Slov. goricah. (Smrtna kosa.) Tužno je zapel zvon v nedeljo 30. aprila zvečer ob 1/9. uri, ter je naznanjal daleč okrog žalostno novico, da so nas zapustili blagi gospod župnik Josip Kukovec. Zboleli so v nedeljo, dne 23. aprila za plućnim vnetjem in zdihovali so v groznih bolečinah celi teden. Kako so jih ljubile verne ovčice njihove, kazalo se je v nedeljo, ko so se zbrali v ogromnem številu farani predpoldnom in popoldne v domači cerkvi, ter so pošiljali svoje goreče molitve in prošnje k Vsegamogočnemu, da bi jim milostno ohranil njihovega vrlega dušnega pastirja. Pa Oče nebeški jih je poklical v 55. letu njihove dobe k sebi v boljšo domovino, da jim obilno poplača trud, ki so ga imeli z nami celih 18 let, od 1. maja 1875, ko so prišli k nam in do 1. maja 1893, ko smo jih gledali na mrtvaškem odru. Vrli Svet-Andraževčani pa se bodo gotovo zmiraj v molitvi hvaležno spominjali pokojnega gospoda župnika; ravnali se bodo po njihovih lepih naukih, da bodo vredni, se zbirati kedaj krog njih tamkaj v večnosti. Toraj: »Na svidenje unkrāj groba!« —h—

Iz Celja. (Izkaz) daril društvu »Dijaške kuhinje v Celji« za tekoče šolsko leto 1892—1893 darovanih od sledečih p. n. gospodov: Duhovniki o pogrebu rajnega gosp. kanonika Ivanca v Šmariji 70 gld., dr. Josip Pajek, duh. svetov. pošlje pri pogrebu rajnega g. župnika Sevnika nabranih 32 gld. 50 kr., dr. Ivan Rudolf v Konjicah 5 gld., V. Kolšek, c. kr. notar v Kranjski gori 2 gld., Norb. Zanier, trgovec in veleposestnik v St. Pavlu 5 gld., Ferdinand Roš, župan in obč. predstojnik v Hrastniku 3 gld., T. Cajnkar, c. kr. sodn. pristav v Laškem 2 gld., Josipina Prus, posestnica v Konjicah 5 gld., Anton Kolar, kaplan v Marenbergu 2 gld., L. Schwentner, trgovec v Brežicah 1 gld., gospodična Ema Razlag, učiteljica v Ljutomeru 1 gld., J. Janežič v Grižah 2 gld., Ivan Vilhar v Ljubljani 5 gld., Franc Rojko, župnik v Zavodnji 2 gld. 50 kr., Ant. Fischer, župnik v Dolu 2 gld., Miloš Levstik, učitelj v St. Andražu 50 kr., Jakob Krušič, župnik v St. Andražu 2 gld., Valentin Par, župnik in duhov. svetov. v Gotovljah 5 gld., Posojilnica v Zalcu 15 gld., Franc Kolar, posestnik v Trbovljah 2 gld., Mihael Strašek, župnik v St. Janžu na peči 2 gld., Radoslav Marzidovšek, c. kr. vojni duhovnik II. r. v Gorici 5 gld., Josip Žehelj, duh. svetov. in župnik v Mozirji 5 gld., Andrej Kdolšel, župnik pri Sv. Stefanu 5 gld., Tomaž Hofbauer, posestnik v Mozirji 5 gld., dr. Poznik v Rudolfovem 1 gld. 20 kr., Anton Čurnšek, posestnik v Nazaretu 5 gld., Janez Zupanc,

posestnik v Gaberji pri Celji 2 gld., Valentin Mikus, kaplan v St. Jurji 5 gld., Lovrenc Vošnjak, duh. svet. in župnik v St. Jurji 5 gld., Anton Fröhlich, duh. svet. in nadžupnik v Slatini 5 gld., posojilnica v Slatini 5 gld., Anton Vetrnik, kaplan v Trbovljah 3 gld., Matija Stoklas, kooperator v St. Vidu 5 gld., Neža Kralj, posestnica v Trbovljah 3 gld., dr. Ludovik Filipič, odvetnik v Celji 5 gld., Ivan Kozinc, župnik v Slivnici 2 gld., Franc Kranjc, nadučitelj v Slivnici 2 gld., Gašpar Šorn, posestnik in župan v Grajski vasi 2 gld., Franc Skubic, zdravnik v Velenji 5 gld. (Dalje prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nje veličanstvo cesarica se je vrnila s svoje dolge poti v domovino ter biva sedaj na cesarski graščini v Lainzu pri Dunaji. — Kakor drugje, tako pojemlje posebno na Dunaji in sploh po Dolenji Avstriji liberalcev dosedanja moč in bili bi kmalu na konci, ko bi nasprotnne stranke bile složne. V novem času pa so znamenja za to, da se te zjedinijo in če je resnica, bode za nas le dobro, ali mi še nimamo veliko upanja na tako zjedinjenje.

Štajarsko. V deželnem zboru gredó razprave se precej mirno naprej, nemški liberalci pa vendarle ne stripijo tega miru ter udrihejo semtertje čez mejo, nad Slovence, posebno posl. dr. Starkel čuti potrebo, da se pokaže za nasprotnika vsemu, kar je slovensko. Ne bode mu prineslo slave! — Strike zidarjev v Gradci je pri kralji, brez koristi za-nje, pač pa na škodo njim in mojstrom, po vrhu pa še dobijo nekateri hudih kaznij pri sodnijah. Sila in to je strike vselej, še ni nikoli kaj prida rodila!

Koroško. V zadnjem meseci je delalo 8 ljudskih učiteljev skušnjo iz slovenskega jezika in se ve, da so jo srečno prestali. S tem pa brz ni rečeno, da bodo oni poslej v šoli učili tudi slovenski, saj je učiteljem plesati, kakor se jim piska v Celovci pri c. kr. deželnem šolskem svetu. Tu pa sapa ne veje prijazno za slovenske ljudske šole. — Posl. dr. Steinwender je sklical une dni v Beljaku shod svojih volilcev. Le-ti so mu sicer izrekli svoje zaupanje, toda mož ne zaupa temu zaupanju veliko, kajti govori se, da misli odložiti svoje poslanstvo. Ne bode škodé.

Kranjsko. Vodja deželne vlade, baron Hein je imel v eni zadnjih sej dež. zbora nesrečno uro, ker je rekel, da on ne mara, če se večja občina razdruži v dve manjši. Poslanca Lavrenčič in Hribar sta mu odgovorila precej rezko, češ, da še ne pozna dežele dovolje. Bode najbrž tako tudi resnica. — Da se v Kranji odpre višja gimnazija, za to je sedaj nekoliko več upanja, kakor poprej; saj pa tudi res, čemu ste v Ljubljani dve, na Gorenjskem pa ni nobene?

Primorsko. Tisti mladeniči, ki so bili lani v Podgori natepli neke laške Goričane, dobili so sedaj hudo kaznó do dveh let in še več ječe. Tudi stroške jim bode plačati. — Dež. sodnija v Trst je obsodila dva laška mladeniča na 14 dnij zapora, ker sta upila: viva il ré d'Italia! Škoda je samo to, da sodnija ne dobi v pest tistih mož, ki so krivi, da gleda laška mladina tako rada čez črnormene sohe v Italijo.

Hrvaško. Polagoma se hrv. ljudstvo vendarle zaveda, da »narodna stranka« ni za koristi ljudstva, ampak dela le za koristi svojih mož in se torej klanja vladi, banu Khuen-Hedervaryu, češ, da pade tako še najbrž kaka drobtina z vladine mize za-njo.

Ogersko. Ministerstvo je predložilo načrte za troje novih postav: naj se vsprejme judovska vera v enako vrsto s krščanskimi verami, vzame vlada zapisovanje porodov, porok in smrti v svoje roke itd. Kaj bode iz teh načrtov? Judje so jih veselili, drugod pa se misli, da so te postave »mrtvo dete«. Kaj je resnica? — Kakor doslej kaže, hoče minister dr. Wekerle tudi pri šolah vpeljati nov red in najrajše, če brez katoliške cerkve in zoper slovanska ljudstva. — Cesar se je odločil priti v Ogersko glavno in prestolno mesto in pripravljajo mu ondi večje slavnosti, kakor po navadi. Oprati imajo pač svoje grehe zoper domoljubje!

Vunanje države.

Rim. Romarjev še vedno prihaja k sv. očetu Leonu XIII. in to iz vseh krajev sveta. — Sv. oče so dali drž. kancelarju nemškega cesarstva, grofu Caprivi visoko odlikovanje. To je znamenje, da je kancelar največ delal za to, da cesar pride v Rim in se sv. očetu pokloni.

Italija. Z nemškim cesarjem se je tudi kralj Umberto peljal iz Rima v Napolj in od ondot še v Pompeji. Ljudstvo ju je neki veselo vsprejemalo po mestih, pa tudi po vaséh, koder sta se vozila. — Revščina je velika in sedaj še je suša kmetovalcem vzela blizo vse upanje na žetev. — Delalcev so se po raznih mestih bali, ker jim dela manjka, vendar pa se doslej ni nikjer zgodila kaka večja rabuka.

Francija. V Parizu so volitve v mestni zastop h koncu in sedijo blizo vsi prejšnji možje v novem zastopu in bodo torej tudi nadalje gospodarili po načinu liberalizma, tedaj potratno, na škodo mesta. — »Delavski praznik« t. j. 1. maja je minol precej mirno, toda ne brez pobojev, stepli pa so se delalci sami med seboj — zavoljo ljubega miru ali ka-li.

Belgija. Nova volilna postava je tudi v senatu vsprejeta; predlog le-te postave je od katoliške stranke, ne pa, kakor list slov. liberalcev trdi, od stranke liberalcev: dr. Nysson je profesor bogoslovja in postava je njegov predlog!

Anglija. V drž. zboru se vleče posvetovanje o home-rulu, načrtu za irsko ustavo, precej na dolgo, vendar pa utegne h koncu obveljati. Ircem je tega želeti, vsaj nekaj dobijo z njo pravic: doslej so pa skorej čisto v rokah angleških lutrovcev.

Nemčija. Predlog v vojaški postavi utegne obveljati, sicer ne čisto po volji vlade, vendar pa tudi ne zoper njo. Cesar Viljem se vrne prav zavoljo nje prej iz Italije, v svoje prestolno mesto. — V Monakovem, prestolnem mestu Bavarskem, je izvoljen za župana dr. pl. Borscht, mož katol. prepričanja. Dosedanji je bil v tem oziru malo zanesljiv! Novi je dobil za-se vse glase, tudi liberalcev.

Rusija. Že izdavna je vse tiho o kaki vojski z Nemčijo, vendar pa imajo neki pri Nemcih že gotove načrte za vojsko z Rusijo. To Rusom ni neznano, zato gledajo sedaj bolj, kakor kedaj na nemške prebivalce svoje, nič jim ne zaupajo prav, posebno še zato ne, ker so Nemci po večjem lutrovci.

Bolgarija. Volitve v novo sobranje so vseskozi ugodne za sedanjo vlado in knez Ferdinando sme biti zadovoljen s svojo vlado. Da ga vsprejmejo slovesno, kar je največ mogoče, razumeje se lahko, saj si želijo vsi močnega vladarja in miru je tej državi sila potreba.

Srbija. Kraljica mati, Natalija mudi se sedaj še pri svoji sorodnici, kneginji Catargiu v Vidru blizu Jassyja. Kedaj da pride v Beligrad, ni še znano, vendar pa se dela že sedaj na to, da jo vsprejme glavno mesto z velicim bleskom.

Turčija. Sultan Abdul Hamid se je premislil ter

je sporočil knezu bolgarskemu, naj ne pride v Carigrad, ker sultanu ni za to, da pride pri ruskem carji v zamero in ta mu je gotova, če vsprejme kneza. Knez Ferdinand se torej izogne Carigrada.

Afrika. Angleška vlada bi najrajši svoje vojake imela vedno v Egiptu in si tako obdržala oblast čez to državo. Zoper to pa je turski sultan in še bolj francoska vlada. Za Egipčane pa je sicer vse eno, kajti angleški vojaki so ondi itak vedno.

Amerika. V Cichagu so dne 1. maja odprli svetovno razstavo. Razstava je velikanska, če še tudi ni na njej vse blago, kar ga ima priti na razstavo. Avstrijski oddelek se neki dobro znaša na razstavi.

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Dalje.)

Polagoma se je solnce nagibalo k zatonu in se utapljalo v ocean. Po zgrbljenem vodovju se je razširila široka solnčna cesta, razcefrala se v luske zlate, zablistala, svetila, plamenela in izginila nekje v daljavi. Ko je ladija priplula na te proge ognjene, zdelo se je, da lovi utekajoče solnce. Dim bruhajoči iz dimnika se je porumenil, mokre vrvi in jadra se postala rožnata, mornarji so začeli peti. Med tem je čimdalje bolj narasčalo žareče kolo solnčno in zapadalo vedno nižje. Čez nekaj hipov se je še le videla polovica oble nad valovjem, potem samo žarki, a potlej se je po vsem zahodu razlila jedna velika zarja; v tem blesku pa ni bilo več videti, kje se končuje valovja svetlost in začinja nebo. Vzduh in voda sta zajedno posrkala svetlobo, ki je stopnjema ugašala. Ocean je šumel, kakor bi se čulo le jedno veliko in rahlo šumenje, kakor bi šepetal molitev večerno.

V takih hipih dobiva duša človeška peroti, in česar se ima spominjati — se spominja; kar je ljubila — ljubi bolj goreče; po čemer hrepeni, k temu leti. Lovrenc in Micka sta tudi čutila, da ni njiju rodni kraj v to stran, kamor sta se peljala, če tudi ju veter nese tja, kakor listje ničevo, nego ondi, odkoder sta odrinila; tam je blažena zemlja slovenska, obrastena z vinogradi in gozdi, okrašena s strehami slamnatimi, polna lastavic, križev o potih, belih hiš, cerkev in gradov; ondi je ona, kjer se pozdravljajo: »Pohvaljen bodi Jezus Kristus!« in odzdravljajo: »na vekov veke. Amen«. Tam je ona blagoslovljena, ona matka najslajša, tako poštena in draga nad vse na svetu! Cesar torej njiju ubogi srci prej nista čutili, to sta občutili sedaj. Lovrenc se je odkril; svetloba zahodna mu je obsevala osivele lase; duša njegova se je trudila, ker siromak ni vedel, kako bi Micki povedal to, kaj se mu je zdelo povedati potrebno; naposled reče:

»Micka, zdi se mi, ko bi meni kaj zaostalo tam za morjem«.

»Sreča in domovina ste ostali«, odvrne deklica tiho in dvigne oči, kakor bi molila.

Med tem se je stemnilo; potniki so ostavljali krov; vendar je bilo na ladiji nenavadno živahno. Po lepem zahodu ni vselej mirna noč; zategadel so se neprestano razlegale piščalke častnikov; mornarji so pa vlačili za vrvi. Končno ugasne rudeči blesk na morju. Ob jednom se pa dvigne iz vode megla. Zvezde so zamigljale na nebu in izginile. Megla se je zgoščevala, zagrnivši nebo, obzor in sam parnik. Videl se je še le dimnik in veliki srednji jadrenik; mornarji so se zdeli od daleč kakor tenje. Jedno uro poznej se je skrilo vse v gosto bel-

kasto meglo, celo svetilka, viseča na vrhu jadrenika, še celo iskre, katere je izdihal dimnik.

Ladija se prav nič ni zibala. Rekel bi kdo, da je oslabele valovje in se razlilo pod težo megle.

Nastopila je v resnici črna in tiha noč, kar se oglasi sredi te tišine čudno šumenje iz skrajnih krajev obzora. Bilo je to, kakor bi težko sople velikanske prsi, ki se bližajo. V časi se je zdelo, kakor bi kdo klical iz teme; potem so zadoneli od daleč celi zbori glasov neznanu žalostno, ko bi togovali in plakali. Ti klici so prihajali k ladiji iz teme in brezkončnosti. Mornarji pravijo, kadar čujejo tak šum, da kliče burja vetrove iz pekla. In res je bilo povelje čimdalje razločnejše. Kapitan, oblečen v gumov plašč s kukalico, je stal na višjem mostu; častnik je zavzel navadno svoje mesto pred osvetljenim kompasom. Na krovu ni bilo nikogar več izmed potnikov. Lovrene in Micka sta tudi odšla v skupno dvorano v medkrovje. Tiho je bilo v njej. Svetilke, viseče na zelo nizkem stropu, so motno razsvetljevale notrino in kupe izselnikov sedečih ob steni poleg ležišč. Dvorana je bila velika, toda temna, kakor so navadno dvorane četrtega razreda. Strop njen se je prav za prav spajal z boki parnika; zategadel so bila ona ležišča na kraju podobniša temnim jazbinam, kakor pa spavališčem. Vsa dvorana je bila tudi podobna veliki pivnici. Smrdelo je v njej po smolnem platnu, ladijskem vroju, kotranu in ulagi. Vožnja štirinajstdnevna v takih dvorinah otrova pluća, prevleče polt z vodno bledobo in privede pogostoma kurdej. (Dalje prih.)

Smešnica. Učitelj: »Dnes je 4. maja in praznik sv. Florijana. Jožek, povej nam, zakaj se ta svetnik mala z gorečo hišo in z vedrico v roki?« »Zato«, odgovori Jožek srčno, »zato, ker je bil svoje dni požgal hišo«.

Razne stvari.

(Sv. misijon.) V stolni cerkvi v Mariboru se obhaja sem od nedelje sv. misijon in traja do dne 14. maja. Mil. knezoškof so ga v nedeljo jutro vpeljali z ganljivo besedo in vodijo ga trije očetje iz družbe Jezusove: Scharner, Volberth in Abel. Vdeležba od strani prebivalcev je velika in upamo, da bode tudi tako sad sv. misijona.

(Imenovanje.) Minister za državne finance je imenoval za finančna svetovalca gg. Karla Ljubeca, doslej finančnega tajnika v Gradci in Otona vit. Welschbrunn, finančnega nadkomisarja v Mariboru.

(Osebna vest.) Preč. g. msg. Ignacij Orožen, stolni prošt in msg. Franc Kosar, stolni dekan v Mariboru, sta odpotovnila v torek jutro v lko pri Opatiji.

(Okr. zastop.) Volitev g. dr. Josip Srncea, odvetnika v Celji, za načelnika in g. Ivana Hausenbichlerja, župana v Žalci, za namestnika v okr. zastopu v Celji je dobila najvišje potrjenje.

(Pevsko društvo) v Braslovčah ima dne 7. maja svoje zborovanje v gostilni gosp. Fr. Brišnika. Začetek ob 4. uri popoldne. K obilni vdeležbi vabi uljudno Odbor.

(Ces. namestnija) je ustavila volitev v bolniško okrajno blagajnico v Celji. Mestni urad je neki razpisal volitve — zoper pravico — tako, da bi nemškutarji bili v večini, da-si so sicer slovenski volilci v ogromni večini. »Vahtarici« pa je to le — neljuba pomota.

(Izvolitev.) V okrajnem zastopu Gornjegrajskem je č. g. Anton Rodošek, župnik pri Sv. Martinu na Dreti, za načelnika. Dosedanji načelnik je bil g. Anton Goričar, krčmar v Mozirji.

(Dež. zbor.) Včeraj je dež. zbor v Gradci sklenil svoja posvetovanja in gg. poslanci so že razšli vsak v svojo domovino.

(Župnijska skušnja.) V tem tednu se izvršijo župnijske skušnje v kn. šk. pisarni v Mariboru in se je vdeležilo ti-le čč. gg.: Gregorij Hrastelj, kaplan v Slivnici pri Mariboru, France Korošec, kaplan v Cirkovicah, Ivan Pajtler, kaplan v Ljutomeru, Rudolf Raktelj, kaplan v Čadramu Janez Špende, kaplan v Št. Pavlu pri Bolski.

(Starost.) V Spodnji Polskavi je dne 28. aprila umrl Filip Jäger, bivši kolar v Polskavi, v 96. letu svoje dobe. Do zadnjih dni se je bil starček precej črste narave.

(Ljudska šola.) V Konjicah se razdeli koncem šolskega leta 5razredna ljudska šola v dve, v 5razredno slovensko in 2razredno nemško. Ob enem pa se odpre 2razredna šola še tudi v Tepanjah. Upamo, da bode zadnja popolnem slovenska.

(Vinska cena.) Na vzhodnjem Pohorju, okoli Konjic, je cena vinu od 25 do 45 kr. za liter. Take cene še ljudje ondi, da-si je vino bilo vselej na dobrem glasu, ne pomnijo: ali dela to laško viuo?

(Šulverein.) V nedelji imajo štajarske podružnice v Gradci zborovanje in sicer v viteški dvorani deželne hiše. Šulverein je slovenskemu ljudstvu sovražen in vendar plačuje le-to tudi za dež. hišo, ki se odpira tako rada — njegovim sovražnikom.

(Izginila) je Treza Rola, kmečka hči v Spodnji Grajeni, dne 15. aprila in je doslej še niso zasledili.

(Mitnica.) Dne 22. aprila je zadel voz J. Ježevnika, veleposestnika v Arji vasi v Savinjski dolini, v soho mitnice med Pletrovčami in Drešinjjo vasjo ter je padla soha na hlapca, ki je spal na vozu. Hlapca je vrglo z voza in so mu šla kolesa prek glave ter mu jo združnila, da je bil pri priči mrtev.

(Požar.) Dne 29. aprila je zgorela hiša in gospodarsko poslopje Jakoba Novak, posestnika v Trnovskem bregu, ali tudi posestnik je prišel ob življenje, ker bi še živino rad potegnil iz hleva. Pravi se, da je zlobna roka kriva požara.

(Godba.) V Reichenburgu priredi tamošnji godbeni zbor dne 7. maja v prostorih slov. čitalnice ob 2¹/₂ popoldne koncert v namene društva. Vstopnine je 30 kr., za rodbino 1 gld.

(Zvestoba.) Janez Geduld, hlapec v Zrkovcih pri Mariboru, je vzdignil dne 23. aprila pri nekem stavbarju v Mariboru 40 gld. za svojega gospodarja, toda le-ta doslej ni videl več ne hlapca, ne denarja. Žandarje stikajo sedaj po obeh in ni dvoma, da staknejo hlapca, toda ali tudi denar?

(Za družbo duhovnikov) so meseca aprila vplačali čč. gg.: Zidanšek 42 gold. (ustn. in letn. dopl.), Raktelj 13 gold. (letn. pl. do l. 1894), Štrakl 26 gold. (letn. pl. do l. 1894), Rotner 10 gold. (letn. pl. do l. 1894), Kelemina (letn. pl. do l. 1894), Arzenšek Mat. 2 gold. (letn. pl. do l. 1894), Fišer Andr. 2 gold., Toman Ivan 2 gold. (letn. pl. do l. 1894).

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jožef Kukovec, župnik pri Sv. Andražu v Slov. goricah, je po kratki boleznini umrl dne 30. aprila v 54. letu svoje dobe. Naj počiva v miru!

(Brzobjav.) Cvenski občinski odbor je dne 4. maja gg. dr. Dečku in prof. Robiču za nju potegovanje v deželnem zboru na korist šolstva ljutomerskih Slovencev poslal zaupnico.

Loterijne številke.

Trst 29. aprila 1893:	6, 35, 53, 48, 73
Linc	24, 56, 69, 60, 46

Zahvala.

Podpisani čutijo se dolžni zavarovalnici **Franco-Hongroise v Gradci** izreči javno zahvalo za hitro precenitev in točno izplačanje odškodnine vsled požara dne 16. aprila ter priporočimo imenovano zavarovalnico.

V Pušencih pri Ptuiju, dne 23. aprila 1893.

Ivan Hamršek, s. r., Lovrenc Habjančič, s. r.,
Vid Kristovič, s. r., Liza Forstnerič, s. r.

Škropilnice

zoper peronosporo
prodaja

JANEZ DIALLER
v Radgoni.

Cena škropilnice 12 gold.

Spričevalo.

Vinorejska družba v Radgoni potrjuje ključavničarju g. Janezu Dialler v Radgoni, da so njegove škropilnice zoper peronosporo izmed vseh doslej izdelanih škropilnic, ker izpolnjujejo vse potrebe, kar jih zahteva od njih izkušen vinorejec:

1. Nizka cena. 2. Ročna, jako priprosta in trda naredba. 3. Majhna izraba. 4. Lahka teža. 5. Veliko delovanje, ker teče tekočina lahko iz nje in v tankih nitih. 6. Škropilnica se rabi lahko.

Na dalje se potrjuje, da je po naših krajih že več taci škropilnic v rabi in so one tri do štiri leta, pri mnogih rabi, še brez večjih popravil vedno za rabo.

Vodstvo društva more po takem to škropilnico vsacemu vinorejcu priporočati.

V Radgoni dne 23. aprila 1892.

Za vinorejsko družbo v Radgoni:

Klotar Bouvier, Ozvat pl. Kodolitsch,
tajnik. načelnik. 4-7

Zaupni mož v vsaki fari.

Velevažno, čez četrto stoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje vživajoče domače denarstveno podjetje (poroštveni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vsestransko priznano blagonsko delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsaki fari po jednega zaupnega moža z nalogo pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje vživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovolijo naj pod znamko .201.191. Graz postlagernd- več poizvedeti. 3-15

Premiran z zlato svetinjo v Bruselu 1892 in s častnim diplomom in zlato svetinjo v Londonu 1893.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katero želodec in opravi prebavnih delov života krepi in tudi odprti život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja

Gabrijel PICCOLI,

lekar „pri angelju“

v Ljubljani

na Dunajski cesti-

Cena 1 stekl. 15 kr.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zaboječih po 12 steklenic in več. Zaboječek z 12 stekl. stane gld. 1'36; s 24 gld. 2'60; s 36 gld. 3'84; s 44 gld. 4'26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5'26; 110 stekl. gld. 10'30. Poštnino plača vedno naročnik.

Depôt v lekarnah **Bancalari** in **König** v Mariboru. 17-30

Razpis.

Pri Sv. Jarneji nad Muto se namesti služba cerkvenika, ki dobi obresti od 571 gold. in orglarja, ki dobi prostovoljno zbirco (letno plačo). Več pri cerkvenem predstojništvu.

1-2

Jakob Pečnik, župnik.

Pivo v steklenicah in sodčehkih.

Pokorno podpisani naznani, da prodava v obče priljubljeno, pri mnogih razstavah v Avstriji premirano izvrstno **Farahsko pivo** (tako zvano zdravstveno pivo) v steklenicah $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$ in 1 liter in tudi v sodčehkih 25 in 50 litrov po najnižji ceni častitim oštrirjašem in slavnemu občinstvu.

S spoštovanjem

E. Bračko,

zaloge Farahskega piva in gostilna v **Ptuj.** 7-8

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svileni papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline,

gosposke ulice štev. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko. 11

Lekarna „Zum goldenen

Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

I. Singerstrasse 15,

Wien.

Kričistilne kroglice,

nekadaj imenovane univerzalne kroglice, znano čistilno domače zdravilo.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštnine in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih. katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodeca 40 kr., prosto

Trpotčev sok, zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog. 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštnine prosto

Življenska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacevitične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — Razpošiljana po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopoziljavi denarja (po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju. 6-12

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr.,

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast

Univerzalni plašter prof. Stendela domače, zdravilo za

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sred-

Razglas.

Pri Sv. Marjeti na Pesnici se bode staro šolsko poslopje za jeden nadstrop povešalo. Zniževalna dražba bo dne 23. maja ob 11. uri dopoldne v tukajšnjem šolskem poslopju. Podjetniki se uljudno vabijo. Predavrek, obris, in stavbeni pogoji so pri tukajšnjem šolskem vodstvu na pregled. Predavrek za stavbo je določen za 10.564 gld. 22 kr. Vsaki dražbar ima 5% varščine (Vadium) položiti.

Krajni šolski svet pri Sv. Marjeti na Pesnici dne 30. aprila 1893.

1-3 Načelnik: Fr. Vakaj.

Brizgalnice za škropljenje vinogradov

so pri meni na prodaj po nizki ceni (7—8 fl.) v Središči (Polstrau.)

1-3 Fr. Majcen, klepar.

Zahvala.

Za vdeležbo pri pogrebu naše rajne matere

Ane Zupanič

dne 23. aprila t. l. izrekamo č. g. dekanu za ginljivo nagrobno, č. g. Jak. Zupaniču, župniku pri Sv. Ožbaldu, županu g. Ig. Zupaniču, kakor tudi Leopoldu in Ivani Zupanič za teti izkazano skrb in podporo v bolezni in vsem, ki so se udeležili pogreba tem potom najprisrčnišo zahvalo.

Zalujoči otroci.

V Jarenini, 23. aprila 1893.

Vinogradi na prodaj!

V občini Radizeljski na Pohorju prodaja po lastnovoljni sodni dražbi gospod Anton Badl na štiri oddelke po 4 $\frac{1}{2}$ —5 $\frac{1}{2}$ oralov, (pri vsakem 2—2 $\frac{1}{2}$ oralov vinograda) posestvo tako, da je na vsakem oddelku vsaj jedna viničarija, pri dveh tudi preša, pri jednem gospodarska hiša. Vino tam pridelano po rajnem g. A. pl. Kriehuberju, tačasem posestniku, doseglo je prvo odlikovanje leta 1873 na Dunajski razstavi. Oklicani bodo trije oddelki po 1000 gld., četrti (z gosposko hišo) za 2000 gld. Dražba bode dne 8. maja t. l. ob 11. uri dopoldne v Radizelji. Plačilni pogoji se raztezajo do tretjega leta, in se lahko pogledajo pri sodniji, ali pri dr. J. Sernecu v Mariboru.

3—3

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

1-6 Štajerska deželna

Rogaška slatina,

izvirek „Tempelj“ in „Styrija“.

Nova napolnitev v novilo zgrajeni natakalnici, kamor se slatina naravnost izliva.

Te glavberjeve solne slatine, katera ni samo izborno sredstvo proti boleznim prebavnih organov, ampak tudi jako prijetna hladilna pijača, ~~ni~~ **ni za-**menjati ~~za~~ z drugimi kislinami, katere se prodajajo pod imenom:

„Rogaške“.

Dobiva se pri slatinskem oskrbništvu na Slatini pri Rogateci, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vod, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu in lekarnah.

Podučiteljsko mesto.

Na 4-razredni, v II. plačilni vrsti stoječi ljudski šoli za dečke v Ljutomeru je ena podučiteljska služba stalno ali začasno za domestiti.

Nemškega in slovenskega jezika popolnoma zmožni prositelji naj vložijo svoje oblozene prošnje z dokazom avstrijskega državljanstva po službenem potu do 15. junija t. l. pri krajnem šolskem svetu v Ljutomeru.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru,

dne 25. aprila 1893.

1-2

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik pa je

„Duhovni Vrtec“

v IV. natisu. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 520 straneh še poduk za sveto birmo in 169 svetih pesmij:

v usnje vezan z zlatim obrezkom. . . . 85 kr.

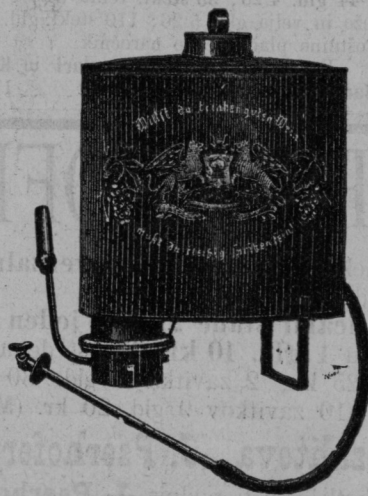
„ „ „ „ s kopčo 95 „

Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Kamnik na Kranjskem, neippovo zdravilišče.

prto od 1. maja do 15. oktobra. Iustrovani slovenski in nemški prospekti se dobivajo pri lg. pl. Kleinmayr in Fed. Bambergu v Ljubljani. Natančnejša pojasnila podaja zdraviliško vodstvo.

3—3

Priporočam svoje priljubljene 4 $\frac{1}{2}$ kilo težke, bakrene, pokositrane

vakuum

peronospora - brizgalnice,

komad 14 gld. Kdor vzame 6 komadov, dobi 7% odpustka.

600 komadov v rabi.

A. Fiebiger,

kotlar koroške ulice 5, v Mariboru.

10

Založnik

MOLITVENIKOV

vsake vrste,

v slovenskem jeziku.

Z dovoljenjem visokochastitega Ljubljanskega škofijstva.

MAT. GERBER LJUBLJANA.

2—10

Priporočam se

TRGOVCEM

in dam na debelo

30% do 40%

popusta.

Cenilnik je dobiti na zahtevanje brezplačno.